Prizonier în propria creație

On Noiembrie 17, 2020

Cuvântul sfânt este un act artistic gândit și controlat prin care se realizează, direct sau indirect, apropierea de prezența Creatorului Suprem.

Am rugat stiloul să scrie despre mine, încât să mă cunosc mai bine prin a-mi cunoaște limitele, știind că numai astfel lumea creației va dezvolta o mișcare sferică pe coordonatele unei ontologii a conștiinței cosmice. De altfel, creației îi va fi mai ușor să-și dezvolte obiectivitatea, conștientizarea limitelor reale, știind că stiloul este lumea unei conștiințe universale aflată în mișcare rectilinie, mai ales dacă el va scrie în sfera unei filozofări teoretice despre coordonatele ontologice ale unei ființe autentice.

Stiloul este puternic atunci când guvernează materia și o conduce, prin sfințire și iluminare, în direcția unei imagini a cerurilor desprinsă din interpretările experienței de receptare a creațiilor aferente unui univers atemporal. Iar dacă planetele intră sub dominația lui Saturn sau Neptun, în egală măsură atunci când reprezint figura unei ființe ce pare să aștepte înfruntarea sorții, înseamnă că stiloul va avea un cuvânt mai important de spus despre mine.

Aceste considerații trebuie luate în seamă și pentru existența unei pensule care leagă lucrurile de stelele fixe, stabilind corespondența dintre imaginea unui sfânt și natura celor 8 planete. Dacă acest instrument sensibil face totul atât de frumos pe pânza șevaletului, cu caracterul experimental al unei încercări de sondare a interiorului "științei despre ființă", o face pentru a atenua rivalitatea cu stiloul. Natura celui care va fi mai puternic dintre ele va câștiga cea mai mare semnificație în toate întâmplările vieții mele.

Spun asta pentru că dacă aș corela scrisul cu una din stelele fixe, corespunzătoare naturii mele, atunci pensula va fi înscrisă, ca o adevărată prințesă Andromeda, în simbolul unei ființe energetice care își caută reperul de ordin superior într-o călătorie mistică prin timpuri și spații paralele.

Leadership: Poți să elaborezi o viziune curat-plastică care să se bazeze pe ecourile lăsate de o imagine pe care nu ai cum s-o uiți, chiar dacă o vezi o singură dată?

Așadar, mă cunosc mai bine fiindcă stiloul a primit sarcina de a guverna în ceruri, deasupra tuturor corpurilor astrale, dar mai ales pentru că el este stăpânul tuturor virtuților mele. Mă cunosc mai bine fiindcă pensula, aparținând Luminii Celeste, își împrăștie razele colorate peste planetele identității mele infinite, împrumutându-mi mii de înfățișări în funcție de realitatea în care se oglindesc rațiunea, inteligența și conștiința infinită a universului.

Iar dacă cuvintele mele reprezintă elemente naturale pe care un alchimist le selectează pentru a elabora întregul conținut al Marii Opere, știind că părțile lumii se atrag reciproc printr-o asemănare cu sufletul naturii, atunci nu trebuie decât să rostesc o invocație a pământului către ceruri ca să pot explica adevărata semnificație a lumii sub aspectul divin. Deocamdată lucrarea este neterminată, dar cu siguranță atunci când va fi gata, va fi cea mai renumită din domeniul cultural-artistic.

Căci, da, stiloul meu acționează prin mijlocirea puterii naturale date de subtilitățile și motivațiile scrisului incluse în studiul vieții sufletești, ca dizolvant al conștiinței de a aparține unui Tot Nedivizat, la fel cum alchimistul acționează asupra "Materiei Primordiale" în scopul deosebirii sufletului de corp, esențialul de neesențial, dintre "lucrul în sine" și "fenomenul abstract".

Dacă observați cu atenție, viziunea pe care mi-o oferă stiloul despre lucruri și despre mine însumi este o înfățișare a unui moment extraordinar, prețios și rar, când mă proiectez astral în altă lume ca să fac legătura între sacru și poetic, între spirit și corp.

Leadership: Poți să încarci imaginea unei noi dimensiuni a personalității tale cu detalii care maximizează efectul recunoașterii unei perspective noi de receptare a realității constituită prin intermediul cuvântului sfânt?

Iată, în acest fel se pot atrage elementele naturale, ca o chemare profetică tradusă în prisma infinită a sfinților, deci a artiștilor consacrați: prin unirea dintre lucruri, gânduri și fenomene, de altfel toți suntem atinși de ele la nivel de cunoaștere prin revelație. Or, ecoul imaginii pe care nu am cum s-o uit, fiindcă mă pune în centrul unei teme artistice vechi de când lumea: "Mâna care mișcă Aștrii", întrunește condiția obligatorie a unui spirit luminat de sclipiri de geniu ce și-a dedicat întreaga existență universului numit "Eu însumi".

Dar aceleași elemente se pot respinge între ele prin caracterul unei călăuziri a privirii grosiere spre partea cea mai puțin prietenoasă cu mediul, spre partea cea mai puțin vizibilă a materialului calitativ, aferent unei schimbări de substanță ale distinselor "voci în materie", greu de transpus într-un limbaj universal. Sau ale cărui sensuri preliminare au dispărut prin nefolosire, prin neîntreținere sau prin neaducere aminte.

Ați înțeles. Cuvântul sfânt este un act artistic gândit și controlat prin care se realizează, direct sau indirect, apropierea de prezența Creatorului Suprem.

Şi nu doar stiloul leagă arta de alchimie, cerul de pământ, sufletul de materie. Şi pensula pictorului poate face vrăji și farmece, chemând soarele, luna, stelele, elementele naturii să o ajute în ceea ce vrea ea să ducă la bun sfârșit, exprimându-se printr-un limbaj magic care dă viață unui dialog mutual între imaginea vizuală, partea verbală sau nonverbală din lucruri, și saltul în reflecția imediată asupra fiecărui amănunt al reducerii la esențial. Adică, reducerea unei imagini în culori la nuanțe ale unei singure culori.

Imaginea cheie a dimensiunii personalității mele în plan artistic poate fi identificată cu o altă versiune a lui Eu Însumi, cel care voi fi la o altă vârstă, atunci când Creatorul Universului mă va chema să fiu una cu El.

Trăirile și gândurile mele nu se pierd în negura timpului, ci se translatează din punct de vedere morfologic într-o cu totul altă formă, la fel cum arma unui pictor rămâne întotdeauna culoarea, în special dacă iau în considerare un anumit grad de comparație cu ceea ce se numește "cuvântul-imagine".

Cu claritate, cu duioșie, fără pretenții de exclusivitate, sper ca apropierea mea de artă să fie suportul vizibil și fizic al unei memorii care aduce tuturor amintirea comună a unei lumi cândva existente, dar neculese pe câmpul unei discuții despre semnificația cuvântului "compoziție". Încă îmi caut înțelesul lăuntric...

Prizonier în propria creație este artistul atent și minuțios, înclinat să folosească stiloul și pensula în scopul producerii unei eliberări din cătușele gândurilor care absorb existența unei determinări superioare explicată în termeni de "similaritate dusă la nivel superior".

Da, aș vrea să fiu Creatorul Universului, poate chiar sunt, dar nu sunt sigur că sunt în stare să-mi suport în singurătate luciditatea, judecata la care m-am supus.

Source: https://neculaifantanaru.com/prizonier-in-propria-creatie.html